

¿És Duran el Cambó del segle XXI?

JOAN TAPIA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 21.10.08

Més del mateix en el congrés d'Unió Democràtica: marcar perfil propi, reforçar Duran com a líder, negar el sobiranisme i jurar centralitat (suggerir que CDC va cap a l'heretgia), rebutjar la casa gran d'Artur Mas, mostrar interès pel Govern d'Espanya i proposar la gran coalició a Catalunya (expulsar ERC i ICV de la Generalitat).

Els missatges, com els manaments, es resumeixen en dos. Primer, UDC té un futur autònom. CiU és només una etapa (Unió ve del 1934 i CDC del 76), encara que pot seguir si es torna a tocar poder o si CDC retorna al bon camí. Segon, Duran aposta per un lideratge més a l'estil de Cambó que al de Pujol. Més ministre a Madrid que president de la Generalitat.

¿Pot ser Duran el Cambó del segle XXI? En té atributs. És un polític sòlid i realista que sap què és la política europea per la seva experiència a la DC internacional al costat de Kohl, Cossiga, Andreotti, Martens... I la DC és una opció vàlida en països com Alemanya, on Angela Merkel practica la gran coalició. És un centre-dreta menys plutocràtic que la Lliga i sense temptacions neocon a l'estil de Sala Martín. I quan Duran va dir diumenge que "Catalunya ha de canviar la queixa i la insatisfacció permanent per la voluntat de dialogar, pactar i influir en la política espanyola" sap que això agrada en l'establishment... i també en bona part del PSC. Com quan afegeix --brillant-- que "els millors moments de Catalunya han sigut aquells en què ha orientat la seva ambició, el seu orgull i santa ràbia no a reivindicar una estructura d'Estat sinó a crear-la, dialogant, pactant i influint- en el govern de l'Estat".

Però estira més el braç que la màniga. Els 14 diputats d'UDC més els 37 del PSC queden lluny de la majoria de 68. Encara que a Madrid els seus quatre diputats resoldrien la meitat dels mals de cap de ZP. Però Duran no pot. No existeix a les urnes. La seva força és fruit d'una calculada associació amb Pujol, un democristià atípic que va saber construir-se un espai electoral. I sense força electoral Duran és gairebé un Bernard-Henri Lévy català ben valorat en les enquestes.

És ostatge de l'hereu de Pujol. I per a Mas el que és primordial és no donar ni aigua a ZP mentre no recuperi la Generalitat. Per això CiU (al contrari que Urkullu) vota contra els pressupostos. Mas no escolta quan se li diu que el pacte amb el PSOE crearia crisi en el tripartit i una gran pressió de Ferraz sobre el PSC. I Duran no és com Ferrusola. No li agrada llançar-se en paracaigudes. Però ¡atenció!, té ambició i sentit de la realpolitik. Un dia Pujol, generós, va fer Roca "secretari general per delegació". Duran, més cardenalici, delega en tres persones: Pelegrí, Castellà i Joana Ortega.